

14 ianuarie – 20 ianuarie

Divinitatea Duhului Sfânt

Textul de memorat: „*Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.*” (2 Corinteni 13:14)

Pretutindeni în Biblie, divinitatea lui Dumnezeu Tatăl este pur și simplu asumată. Adevărul acesta este exprimat atât în Vechiul, cât și în Noul Testament. El este unul dintre numeroasele adevăruri fundamentale revelate în Cuvântul lui Dumnezeu.

Divinitatea lui Isus este afirmată și ea în multe locuri din Scriptură, dar în mod special în Noul Testament, atât în evanghelii, cât și în epistole.

În schimb, divinitatea Duhului Sfânt este exprimată în mod mai subtil. Ea poate fi dedusă din diferite declarații biblice. Este necesar să comparăm verset cu verset pentru a afla ce a descoperit Dumnezeu în Cuvântul Său în această privință. Iar în urma studiului atent, să nu afirmăm mai puțin decât susține Scriptura, dar nici „să nu [tresem] peste ce este scris” (1 Corinteni 4:6). Avem nevoie de o atitudine de smerenie, de dispoziția de a ne lăsa învățați. Să nu facem din ideile noastre despre Dumnezeu niște criterii după care să-L explicăm pe Duhul Sfânt. Să acceptăm mai degrabă afirmațiile Scripturii, chiar dacă ne este dificil să le cuprindem pe deplin cu mintea noastră.

Duminică, 15 ianuarie – Duhul Sfânt și Tatăl

Biblia nu ne oferă o descriere sistematică despre divinitatea Duhului Sfânt. Ea conține totuși câteva indicii că scriitorii ei Îl considerau pe Duhul Sfânt Dumnezeu. În unele pasaje biblice, o anumită activitate este atribuită atât Tatălui, cât și Duhului Sfânt.

1. Citește Faptele 5:1-4. Ce concluzie putem trage din cuvintele lui Petru despre Dumnezeu și despre Duhul Sfânt?

Petru îl întreabă pe Anania de ce L-a mințit pe Duhul Sfânt, iar apoi îi spune: „N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.” Reiese clar că Petru consideră că Duhul Sfânt este Dumnezeu: Anania nu-i mințise numai pe apostoli, ci Îl mințise pe Dumnezeu Înșuși. A-L minți pe Duhul Sfânt înseamnă a-L minți pe Dumnezeu. Duhul Sfânt este Dumnezeu:

De ce au primit acești doi oameni o pedeapsă atât de aspră? În perioada descrisă în cartea Faptele apostolilor, comunitatea credincioșilor era „o inimă și un suflet” (Faptele 4:32). Unitatea lor era un efect al lucrării Duhului Sfânt și, din acest motiv, toți își puneau în comun toate bunurile. Minciuna în legătură cu bunurile comune era practic o negare a unității lor și a convingerii că Duhul Sfânt susținea și făcea posibilă această unitate. Prin urmare, minciuna lui Anania și a soției lui contesta lucrarea divină și prezența Duhului Sfânt în comunitatea creștină. Lipsa de onestitate față de Dumnezeu este distructivă și Îl împiedică pe Duhul Sfânt să lucreze cu succes în viața credincioșilor. Dumnezeu așteaptă de la noi o slujire din toată inima. Și, fiindcă noua biserică se afla într-un moment important al existenței ei, Dumnezeu i-a pedepsit drastic pe cei doi pentru ca membrii bisericii primare să lucreze în unitate, să fie onești unii cu alții și să se lase călăuziți de Duhul Sfânt.

Gândește-te cât de ușor își puteau justifica păcatul Anania și Safira: N-am dat noi bisericii o parte din suma obținută pe acest teren? Ce mare păcat facem dacă păstrăm o parte din bani?

Ce ar trebui să învățăm din această relatare despre argumentele pe care le aducem ca să ne justificăm faptele?

Luni, 16 ianuarie – Atributele divine ale Duhului Sfânt

2. Ce atribute și activități divine ale Duhului Sfânt sunt amintite în următoarele pasaje?

1 Corinteni 2:10,11; compară cu **Isaia 40:13,14**

Psalzii 139:7

Evrei 9:14; compară cu **1 Timotei 6:16**

Luca 1:35; **Romani 15:19**; compară cu **Psalzii 104:30**

Numai Unul egal cu Dumnezeu poate cunoaște lucrurile adânci ale lui Dumnezeu (1 Corinteni 2:10,11). Nimeni nu-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu decât Duhul. Cineva din afara Trinității nu L-ar putea cunoaște așa. Prin urmare, Duhul Sfânt este omniscient.

Prezența Duhului Sfânt este prezența lui Dumnezeu. Dacă nu există loc în care să fugim de Duhul lui Dumnezeu, înseamnă că El este omniprezent (Psalzii 139:7).

De asemenea, se afirmă că Duhul lui Dumnezeu este veșnic (Evrei 9:14). Cine spune Biblia că are nemurirea? Numai Dumnezeu (1 Timotei 6:16). Dacă Duhul este veșnic, atunci El trebuie să fie Dumnezeu.

Duhul Sfânt este și atotputernic. În Luca 1:35, expresiile „Duhul Sfânt” și „puterea Celui Preaînalt” sunt sinonime. Ele sunt utilizate aici în contextul unui miracol de cel mai înalt grad, nașterea din fecioară. În Romani 15:19, apostolul Pavel mărturisește că lucrul acesta sa petrecut prin „puterea semnelor și a minunilor, ... prin puterea Duhului Sfânt”. Așadar, Duhul Sfânt poate face minuni divine.

Isus mai spune că blasfemia la adresa Duhului este de neiertat (Matei 12:31:32; Marcu 3:28,29). Faptul acesta poate fi explicat numai dacă Duhul Sfânt este Dumnezeu.

Dar poate că cea mai uimitoare lucrare a Duhului Sfânt este transformarea oamenilor, El aduce la îndeplinire nașterea spirituală (Ioan 3:5-8). El Poate să facă un lucru de care este capabil numai Dumnezeu.

Marti, 17 ianuarie – Indicii biblice despre divinitatea Duhului Sfânt

În Biblie, există pasaje în care Numele Duhului Sfânt și Numele lui Dumnezeu sunt utilizate unul în locul altuia.

3. Citește **Isaia 63:10-14** și compară cu **Numeri 14:11** și **Deuteronomul 32:12**. Cum este evidențiată divinitatea Duhului sfânt?

Din **Isaia 63:10** și relatarea paralelă din **Numeri 14:11**, constatăm că scriitorii biblici Îl considerau Dumnezeu pe Duhul Sfânt.

În **2 Samuel 23:2**, citim: „Duhul Domnului vorbește prin mine”, iar în declarația paralelă din versetul 3, se spune: „Dumnezeul lui Israel... mi-a zis”. Așadar, putem conchide că Duhul Sfânt este Dumnezeu,

4. Compară **1 Corinteni 3:16,17** cu **6:19,20** și **12:11** cu **12:28**, unde rele la Duhul sfânt și la Dumnezeu Tatăl sunt folosite alternativ. Ce acțiuni sunt atribuite concomitent Duhului și Tatălui?

În **1 Corinteni 3:16,17** și în **1 Corinteni 6:19,20**, Pavel folosește o exprimare similară. Pentru el, locuirea Duhului Sfânt în oameni este totuna cu locuirea lui Dumnezeu. Prin echivalarea expresiei „Templul lui Dumnezeu” cu expresia „Templul Duhului Sfânt”, el subliniază că Duhul Sfânt este Dumnezeu.

În **1 Corinteni 12:11**, Pavel scrie că Duhul Sfânt este Cel care îi dă fiecărui credincios daruri spirituale: Iar în versetul 28, ne spune că Dumnezeu este Cel care face acest lucru. Mesajul este evident: Duhul Sfânt face exact ce face Dumnezeu, o dovadă convingătoare că El este egal cu Dumnezeu.

Recitește Numeri 14:11. În ce privință ni se aplică și nouă acest verset? Gândește-te la modul minunat cum a lucrat Dumnezeu în biserica noastră. Gândește-te la toate motivele pe care ni le-a dat ca să credem. Cum ne putem asigura că nu repetăm greșeala poporului Său de acum două mii de ani?

Miercuri, 13 ianuarie – Lucrarea Duhului Sfânt

Duhul Sfânt realizează anumite lucruri pe care Biblia le asociază exclusiv cu Dumnezeu. El a participat activ la lucrarea de creare a omului și participă la fel de activ și la lucrarea de re-creare a omului căzut în păcat.

5. Cum descrie Pavel implicarea Duhului Sfânt în procesul de re-creare a omului? Tit 3:4-6

Duhul Sfânt este menționat alături de „Dumnezeu, Mântuitorul nostru” (Tit 3:4) în contextul spălării nașterii din nou (botezul) și al înnoirii noastre (Tit 3:5). El este autorul renașterii noastre spirituale, El ne dă o inimă nouă. El ne trezește dorința de a-L urma pe Hristos. El este Duhul de viață (Romani 8:2). El îi sfințește pe păcătoși și le schimbă caracterul. El ne ajută să ascultăm de Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Numai o ființă divină este în stare să facă asemenea minuni.

6. Compară Isaia 6:8-10 cu Faptele 28:25-27. Cui îi atribuie scriitorii biblici mesajele primite de ei?

Anumite afirmații din Biblie sunt atribuite de un scriitor lui Dumnezeu, iar de alt scriitor, Duhului Sfânt. Undeva se spune că Duhul Sfânt este Cel care ne-a dat Sfintele Scripturi într-un mod supranatural (2 Petru 1:21), iar în alt loc se declară că ele au venit prin inspirația lui Dumnezeu (2 Timotei 3:16). Oferirea scripturilor este o altă lucrare divină a Duhului Sfânt.

7. Ce ne învață Romani 8:11 despre divinitatea Duhului Sfânt?

Biblia declară că Duhul Sfânt L-a înviat pe Isus și că ne va învia și pe noi. Numai Dumnezeu are puterea de a învia morții. Prin urmare, Duhul Sfânt este Dumnezeu.

Ce schimbări poți face pentru a fi mai receptiv față de Duhul Sfânt? Ce obiceiuri te împiedică să discerni călăuzirea Sa?

Joi, 19 ianuarie – Importanța divinității Sale

Care ar fi implicațiile în ce privește mântuirea și închinarea dacă Duhul Sfânt n-ar fi Dumnezeu? Biblia ne spune că Duhul Sfânt este responsabil de nașterea din nou a credincioșilor. El locuiește în ei și îi umple. El dă o gândire nouă și transformă caracterul. El are puterea de a învia. El îi face pe urmașii lui Hristos sfinți, cum Dumnezeu este sfânt. Dacă Duhul Sfânt nu este Dumnezeu, atunci cum poate El să facă toate aceste lucruri și cum poate să le facă în așa fel, încât să fie acceptate de Dumnezeu?

8. Citește binecuvântările apostolice din 1 Petru 1:2; 2 Corinteni 13:14 și formula de botez din Matei 28:18,19. Ce ne spune menționarea Duhului Sfânt alături de Dumnezeu Tatăl și de Isus Hristos, Fiul, despre locul Său în cadrul aderării și închinării pe care I le aducem lui Dumnezeu?

Adevărul despre divinitatea Duhului Sfânt ne ajută să avem o atitudine adecvată față de El, să recunoaștem poziția Sa reală. Acest adevăr constituie premisa unei vieți spirituale centrate pe Dumnezeu, Biserica din Noul Testament Îl menționează pe Duhul Sfânt alături de celelalte două Persoane ale Dumnezeirii. În formula de botez, Duhul Sfânt deține același rang și aceeași poziție ca Tatăl și Fiul. Botezul are o semnificație spirituală adâncă și este un semn al închinării profunde. La fel, binecuvântările apostolice. Binecuvântarea este o formulă de închinare prin care Duhul Sfânt este preamărit în aceeași măsură ca Tatăl și Fiul. Toate cele trei Persoane ale Dumnezeirii sunt menționate împreună.

Faptul că Duhului Sfânt I se cuvine închinarea noastră este confirmat și în repetarea permanentă a ideii că noi depindem de El în ce privește bunăstarea spirituală și că ar trebui să ne supunem Lui, pentru că El ne învață și ne sfințește. Dacă știm cine este El cu adevărat și dacă recunoaștem și acceptăm divinitatea Sa, Îi vom da slavă pentru lucrarea Sa și ne vom baza pe El în ce privește creșterea și sfințirea personală.

Ce înseamnă faptul că Duhul sfânt, Dumnezeu Însuși, lucrează în viața ta? Ce simți la gândul că Dumnezeu Însuși lucrează la inima ta ca să te desăvârșească în toate privințele? Ce efect are acest adevăr asupra ta?

Vineri, 20 ianuarie, Un gând de încheiere

Pentru studiu suplimentar: Ellen G, White, *Evanghelizare*, „Interpretările greșite cu privire la Trinitate”, ed. 2008, pp. 486-488 (613-617).

După cum am văzut în studiul din această săptămână, dovezile biblice legate de divinitatea Duhului Sfânt sunt foarte concludente. Duhul Sfânt este Dumnezeu. Totuși să nu uităm un lucru: identitatea Duhului Sfânt este o taină divină. Noi nu-L putem explica pe deplin pe Dumnezeu și nici natura Sa și este bine să ne opunem tentației de a face din tiparele noastre de gândire criteriul pentru înțelegerea Lui. Adevărul depășește cu mult granițele înțelegerii noastre, mai cu seamă când este vorba despre natura lui Dumnezeu:

Pe de altă parte, credința în divinitatea Duhului Sfânt înseamnă mai mult decât simpla acceptare a doctrinei despre Trinitate. Ea înseamnă să ne bazăm și să ne punem încrederea în lucrarea divină de mântuire, așa cum a fost ea rânduită de Tatăl și îndeplinită prin Fiul în puterea Duhului. „Pentru noi, nu este absolut esențial să fim în stare să definim exact ce este Duhul Sfânt, (...) Natura Duhului Sfânt este o taină. Oamenii nu pot s-o explice, fiindcă Domnul nu le-a descoperit-o. Oamenii care au păreri fanteziste, pot grupa laolaltă anumite pasaje din Scriptură și din ele să clădească o susținere omenească. dar primirea acestor vederi nu va întări biserica. Cu privire la asemenea taine, care sunt prea adânci pentru priceperea omenească, tăcerea este de aur:”
- Ellen G., White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 40 (51-52)

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 67-73

1. Cum este Dumnezeu pentru orfani și văduve?
2. În ce psalm este profetizat că Domnului Isus aveau să-I dea oțet să bea?
3. Ce anume I-a cerut psalmistul Domnului pentru vremea bătrâneții?
4. Până când s-a trudit psalmistul zadarnic să priceapă nedreptatea din lume?

Profeți și regi, capitolul 3

5. Ce anume constituie o primejdie pentru viața spirituală?